

рѣло слънцето; дѣто свѣткавицата и небесните грѣмове за прѣвъ путь сѫ му наумили за Бога; дѣто е отрасналъ и почналъ да говори на майчина си езикъ.

Значи, родното място на много хора, които говорятъ единъ езикъ, иматъ една вѣра и обичаи, се назава тѣхно отечество.

Ако умниятъ човѣкъ изпадне въ сиромашия, или остане самичъкъ, та нѣма на кого да се надѣва, той пакъ обича и неможе да забрави своето отечество.

Неучениятъ Славчо.

лавчо билъ ученикъ въ първо отдѣление. Когато отиделъ въ училището, той по обичалъ да гледа рѣцѣтъ си, отъ колкото да внимава, какво разказва учителя му. Ето защо не можелъ да се научи, нито да чете, нито да пише.

Ала скоро той се увѣрилъ, че за човѣка най-лошото на този свѣтъ е да не знае да чете.

Единъ денъ Славчо завелъ тѣхната крава на полето да я пасе. Той вѣрзатъ кравата о ед-